

dosar nr. 2rac-253/2019

prima instanță, Judecătoria Chișinău, sediul Centru, judecător: (E. Badan-Melnic)
instanța de apel, Curtea de Apel Chișinău judecători: (A. Bostan, A. Pahopol, V. Negru)

Î N C H E I E R E

19 iunie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Tatiana Vieru
Maria Ghervas
Nina Vascan

examinând admisibilitatea recursului declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Moara Târgului”,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Moara Târgului” împotriva Agenției Proprietății Publice, Primăriei mun. Chișinău și Consiliului mun. Chișinău, intervenient accesoriu Agenția Servicii Publice cu privire la repararea prejudiciului material,

împotriva deciziei din 13 noiembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-a respins apelul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Moara Târgului” și s-a menținut hotărârea din 29 ianuarie 2018 a Judecătoria Chișinău, sediul Centru,

c o n s t a t ă :

La 23 octombrie 2014, SRL „Moara Târgului”, a depus cerere de chemare în judecată împotriva Agenției Proprietății Publice, Primăriei mun. Chișinău și Consiliului mun. Chișinău, intervenient accesoriu Agenția Servicii Publice cu privire la repararea prejudiciului material.

În motivarea acțiunii, reclamanta SRL „Moara Târgului” a indicat că în temeiul hotărârii Comisiei Republicane de Privatizare a Agenției Privatizare (actualmente Agenția Proprietății Publice) nr. 137 din 22 decembrie 2005, SRL „Moara Târgului” a cumpărat încăperea cu suprafața de 217,70 metri pătrați, amplasată la subsolul imobilului situat în mun. Chișinău, bd. Moscova, nr. 5.

Reclamanta a relatat că, corespunzător, a fost încheiat contractul de vânzare-cumpărare din 24 ianuarie 2006, întocmit actul de predare-primire din 22 februarie 2006 și achitată suma de 400 000 de lei. Ulterior, urmare a examinării cererii de chemare în judecată depuse de SRL „Iuvelta-Com” împotriva Agenției Proprietății Publice și SRL „Moara Târgului”, prin hotărârea din 17 iunie 2011 a Curții de Apel Economice s-a stabilit că au fost vândute ilegal încăperile care aparțineau SRL „Iuvelta-Com”, succesorul SA „Farmacia 280”, hotărâre care a fost menținută prin decizia din 24 noiembrie 2011 a Curții Supreme de Justiție.

Reclamanta SRL „Moara Târgului” a evidențiat că, prin hotărârea din 17 iunie 2011 a Curții de Apel Economice s-a stabilit faptul privatizării ilegale a încăperilor litigioase din cauza erorilor admise de Primăria mun. Chișinău și Agenția Proprietății Publice. Respectiv, partea reclamantă denotă încălcarea prevederilor art. 764 Cod civil de către pârâți, prin vinderea imobilului cu vicii de natură juridică. Prin Raportul de evaluare a bunului imobil din 05 august 2011 realizat de Bursa imobiliară „Lara” s-a stabilit că prețul de piață al încăperilor din subsolul blocului locativ situat în mun. Chișinău, bd. Moscova, nr. 5, constituie suma de 1 980 000 de lei. Respectiv, prejudiciul suportat de societate a constituit suma de 1 580 000 de lei.

Reclamanta SRL „Moara Târgului” a menționat că în vederea soluționării extrajudiciare a litigiului, la data de 21 noiembrie 2012 în adresa Agenției Proprietății Publice a fost expediată o reclamație, prin care s-a solicitat repararea prejudiciului cauzat. Prin răspunsul din 21 decembrie 2012, pârâta a respins pretenția recepționată, invocând că SRL „Moara Târgului” cunoștea despre existența viciilor juridice.

Reclamanta SRL „Moara Târgului” a solicitat admiterea acțiunii, încasarea din contul Agenției Proprietății Publice, Primăriei mun. Chișinău și Consiliului mun. Chișinău în beneficiul său a prejudiciului în sumă de 1580000 de lei și a cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea din 29 ianuarie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru s-a respins ca neîntemeiată cererea de chemare în judecată depusă de SRL „Moara Târgului” împotriva Agenției Proprietății Publice, Primăriei mun. Chișinău și Consiliului mun. Chișinău, intervenient accesoriu Agenția Servicii Publice cu privire la repararea prejudiciului material.

Prin decizia din 13 noiembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, s-a respins apelul declarat de SRL „Moara Târgului” și s-a menținut hotărârea din 29 ianuarie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de SRL „Moara Târgului” împotriva Agenției Proprietății Publice, Primăriei mun. Chișinău și Consiliului mun. Chișinău, intervenient accesoriu Agenția Servicii Publice cu privire la repararea prejudiciului material.

În susținerea soluției adoptate, instanța de apel a reținut că SRL „Moara Târgului” a invocat suportarea unui prejudiciu în mărime de 1580000 de lei, fără suma restituită de 400 000 de lei, ca diferență de preț, la care poate fi cumpărat un bun analogic celui care a fost anterior deținut în proprietate. În susținerea pretenției în cauză fiind prezentat și anexat Raportul de evaluare a bunului imobil nr. 2011/63-161 realizat de Bursa imobiliară „Lara” prin care s-a stabilit că, prețul de piață al încăperilor din subsolul blocului locativ situat în mun. Chișinău, bd. Moscova 5, la data de 02 august 2011 constituie suma de 1980000 de lei. În această ordine de idei, reieșind din sensul art. 14 alin. (1), (2) Cod civil, în conținutul prejudiciului efectiv sunt incluse: cheltuielile pe care o persoană lezată într-un drept le-a suportat real la momentul intentării acțiunii sau care urmează să fie suportate la restabilirea dreptului încălcat, adică cheltuielile suplimentare. La prejudiciul efectiv sunt atribuite și pagubele rezultate din pierderea sau deteriorarea bunurilor, deoarece și în acest caz de asemenea sunt suportate cheltuieli. Venitul ratat este acel venit care ar fi fost posibil în condițiile unui comportament normal din partea autorului prejudiciului în împrejurări normale. În toate cazurile de solicitare a reparării prejudiciului fie efectiv, cât și cel care urmează să fie suportat,

trebuie dovedită legătura cauzală între încălcarea (neexecutarea) obligațiilor și pagubele cauzate, precum și mărimea acestora.

Instanța de apel consideră că prima instanță întemeiat a indicat că SRL „Moara Târgului” a omis de a prezenta probe concludente, care să denote modul de determinare al prejudiciului pretins a fi suportat și probe care să susțină alegațiile sale, în cazul în care prin Raportul de evaluare a bunului imobil nr. 2011/63-161, realizat de Bursa imobiliară „Lara” a fost evaluată diferența de preț necesară procurării unui bun imobil similar, însă, nu au fost prezentate careva înscrisuri din care să rezulte că SRL „Moara Târgului” ar fi procurat un asemenea bun, iar prejudiciul invocat nu este doar presupus, ci real-suportat. Astfel, în lipsa unor înscrisuri probatorii care să certifice temeinicia pretențiilor formulate, prima instanța întemeiat a apreciat ca fiind neîntemeiată pretenția de încasare a sumei de 1580000 de lei, cu titlu de reparare a prejudiciului material.

Instanța de apel a stabilit că în ansablu cele relatate supra atestă faptul că concluzia primei instanțe este justă, având la bază un cumul de dovezi administrate, cărora le-a fost dată o apreciere juridică cuvenită, iar argumentele aduse de apelantă în susținerea poziției, sunt pur declarative, fără un suport legal și probatoriu.

Instanța de apel consideră că sunt neîntemeiate susținerile apelantului precum că prima instanță nu a constatat și elucidat pe deplin circumstanțele ce au importanță pentru soluționarea cauzei, nefiind dovedite circumstanțele considerate de instanță ca stabilite, iar concluziile instanței expuse în hotărâre, sunt în contradicție cu circumstanțele cauzei, deoarece acestea contravin constatrilor relatate.

La 22 februarie 2019, SRL „Moara Târgului”, a declarat recurs împotriva deciziei din 13 noiembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărâri, prin care să fie admisă acțiunea depusă de SRL „Moara Târgului”.

În motivarea cererii de recurs recurenta SRL „Moara Târgului” a indicat că nu este de acord cu decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, pe care le consideră vădit ilegale și neîntemeiate, deoarece instanța de apel la pronunțarea deciziei a interpretat în mod eronat legea, nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată, a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată.

Recurenta SRL „Moara Târgului” a menționat că în baza hotărârii Comisiei Republicane de Privatizare a Agenției Privatizare nr. 137 din 22 decembrie 2005, SRL „Moara Târgului” în temeiul actului de primire-predare a cumpărat încăperi nelocuibile cu suprafața de 217,70 metri pătrați, amplasată la subsolul imobilului situat în mun. Chișinău, bd. Moscova, nr. 5. În legătură cu contestarea acestei privatizări Curtea de Apel Economică, prin hotărârea din 17 iunie 2011, a stabilit că din cauza erorii organelor de privatizare au fost nelegitim privatizate încăperile, iar actele de privatizare au fost declarate nule. Hotărârea Curții de Apel Economice din 17 iunie 2011 a fost menținută prin decizia Curții Supreme de Justiție din 24 noiembrie 2011.

Recurenta SRL „Moara Târgului” a precizat că în cazul respectiv, i-a fost restituită suma de 400000 de lei, achitată pentru bunul imobil în anul 2006, iar în anul 2011, deja numai putea procura un asemenea imobil la același preț.

Recurenta SRL „Moara Târgului” a mai menționat că prin raportul de

evaluare din 05 august 2011, întocmit de Bursa Imobiliară “Lara” prețul de piață pentru bunul imobil a fost stabilit în sumă de 1980000 lei. Astfel, recurenta consideră că a suportat la situația din anul 2011, un prejudiciu material în sumă de 1 580 000 lei, sau pentru a restabili dreptul încălcat de intimată este necesar de achitat suplimentar suma de 1 580 000 de lei.

Recurenta SRL „Moara Târgului” consideră că instanțele judecătorești au interpretat în mod eronat prevederile art. 14 alin. (2) Codul civil, în care este indicat că prejudiciile sunt cheltuielile pe care persoana lezată în drepturile sale le-a suportat sau urmează să le suporte, la restabilirea dreptului încălcat. Recurenta a indicat că faptul încălcării dreptului de proprietate este evident și rezultă din hotărârea Curții de Apel Economice din 17 iunie 2011, care a menționat că vânzarea nelegitimă a imobilului respectiv s-a produs din cauza erorii organelor de privatizare de stat, a căror acte au fost declarate nule.

În conformitate cu prevederile art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

După cum denotă materialele cauzei, copia deciziei motivate din 13 noiembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, a fost expediată participanților la proces la data de 18 decembrie 2018, prin scrisoarea de expediere nr. 13496 (f.d. 241, vol. I), însă dovada recepționării deciziei de recurenta SRL „Moara Târgului” la materialele cauzei lipsește. Totodată, instanța de recurs relevă că decizia contestată a fost publicată pe portalul instanțelor judecătorești www.instante.justice.md la data de 18 decembrie 2018.

În aceste circumstanțe, instanța de recurs precizează că recursul, a fost depus de SRL „Moara Târgului”, la data de 22 februarie 2019, cu respectarea termenului prevăzut la art. 434 Cod de procedură civilă.

La 14 mai 2019, în adresa intimațiilor Agenției Proprietății Publice, Primăriei mun. Chișinău și Consiliului mun. Chișinău, intervenient accesoriu Agenția Servicii Publice au fost expediate copia recursului declarat de SRL „Moara Târgului”, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței.

La 29 mai 2019 Agenția Proprietății Publice a depus referință, prin care a solicitat declararea recursului inadmisibil.

Examinând temeiurile recursului declarat de SRL „Moara Târgului”, în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de SRL „Moara Târgului”, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat de SRL „Moara Târgului”, se referă la dezacordul recurentei cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială, sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul, exercitat conform secțiunii a II-a, are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute la art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, Completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel.

Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii, sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii, doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor, stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă. Din recursul declarat de SRL „Moara Târgului”, nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului, a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de SRL „Moara Târgului”.

În conformitate cu art. art. 269-270, 433 lit. a), 440 alin. 1 Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibil recursul declarat Societatea cu Răspundere Limitată „Moara Târgului”, împotriva deciziei din 13 noiembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Moara Târgului” împotriva Agenției Proprietății Publice, Primăriei mun. Chișinău și Consiliului mun. Chișinău, intervenient accesoriu Agenția Servicii Publice cu privire la repararea prejudiciului material.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Tatiana Vieru

Judecătorii

Maria Ghervas

Nina Vascan